

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VII. Vtrum immersio in aqua sit necessitate baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

quæ quia verbum *mundo* non sufficienter significat lotionem, nec sufficienter denotat munditiam conferri animæ, ablundo.

Adverte quocumque idiomate conferatur baptismus, valere si vis verbi, *baptizo*, in eo retineatur; & consultius facient illiterati si formam in suo idiomate proferant, quamvis sit consilium retinere vocem *baptizo*: quam etiam retinet Ecclesia Latina.

Quia in eadem forma requiritur expressio suscipientis, constat futurum irritum baptismum si in forma non dicatur *te*, vel æquivalens, quo sufficienter denotetur suscipiens; quod si denotetur, valet baptismus, licet non efferatur per pronomen *te*, v.g. validè conferitur sub hac forma: ego baptizo maiestatem vestram, vos item Petrum, talem formam Christi.

Eò quod requiratur expressio trium personarum divinarum non subsistit baptismus, si quis dicat: baptizo te in nomine Trinitatis, in nomine Dei, in nomine Christi, in nomine Domini Iesu, & in nomine Patris &c.

Quia verius est debere efferri nominibus consensu, baptismus redditur dubius si dicatur baptizo te in nomine genitoris, geniti, & procedentis ab utroque est etiam irritus vel saltem dubius, si dicatur baptizo te in nomine Patris & Christi & Spiritus S.

quod tamen Sotus art. citato §. neque verò quinquies, sequens Caietanum, existimat esse verum. sed ex dictis patet esse saltem dubium; quod ex ipso Soto colligi potest, cum art. 6. doceat baptismum collatum in nomine Christi esse nullum, & articulus, in fine censet sub conditione iterandum collatum in nomine genitoris &c. vox autem Christi minus æqualeat voci *Fili* quam vox *geniti*.

Reddunt etiam Sacramentum, ut minimum dubium hac forma, baptizo te in nomine Patris, Verbi, & Spiritus S. item in agni, amoris, doni.

Valet etiam si dicatur: baptizo te in Patre & Filio & Spiritu S. nomine, quia idem sensus remanet. si similiter valet licet ordo personarum transmutetur, ut si dicatur baptizo te in nomine Spiritus S. & Filii & Patris. Angelus V. baptismus 2. numer. 24. Eius dist. 3. §. 6. cuius ratio minus placet, quod videlicet quocumque ordine nominatæ vnum sint efficiens principium in baptismo, & sub hac ratione nominentur, non inquam placet, quia diuinæ personæ in forma baptismi non solum nominantur ut conveniunt in vnum, sed prout secundum proprietates personales distinguuntur, & prout sunt tres personæ, cum in baptismo non solum fiat professio vnius Dei, sed etiam trium personarum, ut sunt ab invicem distinctæ. Ratio ergo videtur esse quod remaneat idem sensus quocumque ordine personæ nominentur, si eodem modo respiciant particulam in nomine. Valet etiam baptismus quamvis omitatur particula copulativa (&) si retineatur sensus catholicus, prout retineri solet, ut si dicatur: baptizo in nomine Patris Filii & Spiritus S.

Ex eo quod in baptismo fiat professio expressa vnius naturæ diuinæ, maiestatis, & authoritatis, cuius virtute confertur baptismus, sequitur particulam in nomine, in forma ponendam, immò si omitatur particula, in, v.g. dicatur baptizo te nomine Patris &c. non videtur valere baptismus, ut Angelus suprà num. 6. Sylu. verbo baptismus, 1. quæst. 11. Candelabrum de baptismo quæst. 26. Ratio est quod sensus formæ tollatur, nam baptizatio nomine Patris significat fungi nomine alterius,

non verò significat professionem & inuocationem diuinæ naturæ. Non valet etiam baptismus si dicatur baptizo te in virtute, saltem redditur dubius, ut Sotus suprà §. Unde ad argumentum in fine. Suarez disp. 11. sect. 3. §. ex qua conclusione in fine. quia particula, in virtute, non videtur adæquare significationem particulæ in nomine, multò minus videtur valere si dicatur baptizo te in Patre & Filio & Spiritu S. quia constat ad substantiam formæ pertinere expressionem vnius naturæ &c. significata per particulam, in nomine, ut tradunt Doctores, & colligitur ex Match. ultimo, & ex communi sensu. Confir. particula in nomine debet poni saltem in æquivalenti; particula autem in Patre &c. non æquivalet.

Non valet similiter si dicatur baptizo te in nomine Patris, per Filium, in Spiritu S. quod patet ex miraculo quod refert Nicephorus lib. 16. historiæ cap. 35. Confir. per illam phrasim non aptè designatur eadem natura, maiestas, & authoritas diuina in tribus personis, & forma sapit Arianismum.

Valet si dicatur baptizo te in nomine Patris &c. patet ex eo quod in græco habeatur in accusativo sic ut dicitur Match. ultimo, & quod idem sit sensus.

ARTICVLVS VII.

Virum immersio in aqua sit de necessitate baptismi?

NEGAT. vbi

Notandum quod dicit D. Thom. tutius esse baptizare per modum immersionis, non designare baptismum aliàs reddi dubium, sed quod illius tempore, quo baptismus communi vsu conferri solet immersione, ea non posset pro arbitrio baptizantis absque peccato negligi. unde quod addit baptismum conferri posse per modum asperisionis, vel infusionis, præcipue propter necessitatem, vel quia magna est multitudo baptizandum, vel propter raritatem aque, vel propter debilitatem ministri, vel propter debilitatem baptizandi &c. non eo sensu intelligit, quod extra hos & similes casus necessitatis baptismus redderetur dubius, sed solum quod peccatum committeretur, aliter quam per immersionem baptismum conferendo, scilicet tempore sancti Thomæ, quo modus communis baptizandi erat per immersionem. iam enim nullum peccatum committit qui iuxta morem regionis infusione baptizat.

Conclusio D. Th. est communis Doctorum, quæ probatur: ablutio non tantum fieri potest immersione, sed etiam infusione & asperisione; ergo omnibus illis modis baptismus potest conferri. Confir. ex cap. 2. Actorum vbi leguntur vno die ter mille baptizati, quos non est verisimile saltem omnes tantillo tempore fuisse baptizatos per immersionem. Confir. etiā ex Cypri. epist. 76. §. quæsimisti docente illos modos sufficere ut baptismus sit validus. Eadē veritas probatur ex vsu Ecclesiæ, quæ ægtos asperisione vel infusione baptizat, immò iam vsu receptum est ut paruuli baptizentur infusione.

Nec obstat quod per baptismum configuremur sepulture Christi, quia quacumque ablutione possumus dici cum illo mori, sepeliri, resurgere, cum per quacumque ablutionē peccata in baptismo extinguantur, & resurgamus in nouitate vite.

ARTICV-

Dubius si dicatur: baptizo te in virtute.

Valet: baptizo te in nomine Patris &c.

Resp. neg.

Tempore D. Th. conferebatur immersio.

Prob. conclusio.

Act. 2.

Cyprian.

In quantia diluitur.

Mutatio voluntatis est peccata & quidem mortale, si Sacram. sit irritum vel dubium.

Latins. voluntas formæ peccatum taliter.

pp. vnum capere verbo, sing. pro baptizatio.

Non baptizatio quæ dicitur mundo in originali.